

Portret Gerard Cok: op naar de Beurs van Brussel (3, slot)

Date : 8 juni 2016

De kroniek van Gerard Cok loopt over [veel zwart geld, een handel in erotiek, veel insinuaties in de pers](#), veel gevaarlijk volk om dan de bocht te maken naar [vastgoed](#) en de beurs van Brussel. De naam van Gerard Cok duikt voor het eerst op in beleggerskringen in 2002 wanneer hij in het beursgenoteerde investeringsvehikel Punch van [Guido Dumarey](#) stapt. Bij de investering in Punch spelen allerlei persoonlijke relaties een grote rol. "Gerard en Punch-topman Guido Dumarey komen allebei uit de buurt van Sluis en kennen elkaar al jaren." zo zegt Karel Van de Klok, de schoonzoon van Cok op dat moment. De investering in Punch is evenwel geen vriendendienst: "Wij houden van de manier van werken van Dumarey en Punch. Het is een goudeerlijke kerel met wie het goed zakendoen is." Toch zal het avontuur met Dumarey slecht aflopen.

"Cok is al lange tijd een kennis van mij, zo zegt Dumarey in 2003 aan het blad Trends. Als kind speelde ik trouwens in Sluis wel eens voor parkeerwachter vlakbij de Slavenburgbank waar Cok toen directeur was. Enkele van de families van de vaste aandeelhouderskern van Punch waren toen klant bij Cok."

Het eerste dossier dat beiden samen aanpakken is een reddingspoging van het bedrijf Prolion, een producent van machines om koeien te melken. Het plan mislukt, het beursgenoteerde Prolion kapseizt maar beide ondernemers komen zonder kleerscheuren uit het verhaal. Of toch bijna. In november 2004 incasseert Dumarey een boete van bijna 5.000 euro van de Nederlandse beursautoriteit omdat hij een participatie in Prolion niet bekend zou hebben

gemaakt.

Daarna wordt het een tijd stil rond Cok, maar niet rond Dumarey. De man voert een aantal snelle overnames uit in de autosector en verslikt zich daarbij. “Een combinatie van incestueuze deals en het goedkoop overnemen van probleembedrijven legde de basis van zijn imperium. Dat imperium komt financieel in nauwe schoentjes door slecht getimed investeringen in de autosector.” schrijft De Standaard in 2005.

Gerard Cok ziet zijn kans en neemt via een kapitaalinjectie de controle over van Punch. Het belangrijkste activa van de groep zijn op dat moment de producent van prepressmachines Xeikon, herdoopt tot Punch Graphics, en de vastgoedgroep Accentis. In 2013 wordt Xeikon verkocht aan de Nederlandse investeringsgroep Bencis.

In maart 2013 moet Guido Dumarey zich samen met zijn zoon Guillaume verantwoorden voor de rechtbank in Gent, op verdenking van gesjoemel bij de overname van kledingfabrikant Midera uit Roeselare, in 2005. Dumarey kocht Midera over van Gerard Cok. Vader en zoon Dumarey zouden daarbij documenten hebben vervalst, zegt het Gentse parket. En dat zou hen een belastingvoordeel van 800.000 euro opgeleverd hebben. Guido Dumarey bekende dat er fouten gemaakt zijn, maar schoof alle schuld in de schoenen van zijn zoon. Volgens de advocaat van de Belgische staat deed hij dat omdat zijn eigen strafblad een extra uitschuiver niet toelaat. “Zijn zoon kan zich nog iets meer permitteren.” zo schreef de krant De Standaard.

Nog in 2013, in november, komt Dumarey terug als een duivel uit een doosje. Samen met zijn vennootschap Creacorp dagvaardt hij Punch International voor de rechtbank van koophandel in Ieper. Ze zouden benadeeld zijn bij de kapitaalverhoging in 2009. Guido Dumarey en Creacorp keurden die kapitaalverhoging met voorkeurrecht in 2009 mee goed. Ze schreven er wel niet op in, waardoor hun aandeel in het kapitaal van Punch verwaterde. Nu voert Dumarey aan dat de kapitaalverhoging eigenlijk niet nodig was. “Ze was niet in het belang van het bedrijf maar werd gedaan om de controle over Punch over te nemen.” Dumarey eist daarom van Punch een schadevergoeding van 20,5 miljoen euro en bedrag dat later oploopt tot 30 miljoen. Cok wijzigde ondertussen de naam van Punch in Iep Invest.

Enkele dagen terug kwam dan het bericht dat de Nederlander Frans Faas 22 miljoen euro eist van Gerard Cok. Die laatste zou bij de verkoop van Xeikon verzwegen hebben dat er nog twee andere geïnteresseerde partijen waren. Volgens de krant De Standaard maakt Faas weinig kans met zijn claim. Dumarey hoopt alvast zijn wagon aan die trein te kunnen hangen. Gerard Cok van zijn kant is opnieuw de kop van jut.